

References

1. Bad'ju Alen. Stolitija / Alen Bad'ju; [per. z fr. Andrij Rjepa]. – L'viv: Kal'varija. – K.: Nika-Centr, 2014. – 312 s.
2. Balibar E., Kassen B., Libera A. Sujet // Jevropejs'kyj slovnyk filosofij: Leksykon neperekladnostej. T.1 / Pid kerivnytctvom B. Kassen. – K.: Duh i litera, 2009. – S.148–174.
3. Gegel' G. V. F. Fenomenologija duha / Gegel' G. V. F. – SPb.: Nauka, 2002. – 443 s.
4. Dekart R. Rassuzhdenija o metode // Dekart R. Sochinenija v 2 t. – M., 1989. – T.1. – S.250–296.
5. Dekomb V. Dopolnenie k sub#ektu: Issledovanie fenomena dejstvija ot sobstvennogo lica / V. Dekomb; [per. s fr. M. Golovanivskoj]. – M.: Novoe literaturnoe obozrenie, 2011. – 576 s.
6. Dudenkova I. Grammatika sub#ektivnosti i otсутstvie sub#ekta / I. Dudenkova // Novoe literaturnoe obozrenie. – 2010. – №3. – S.333–338.
7. Zhizhek S. Ustrojstvo razryva. Parallaksnoe videnie / Zhizhek S. – M.: Evropa, 2008. – 516 s.
8. Kant I. Kritika chistogo razuma / Im. Kant. – M.: Mysl', 1994. – 591 s.
9. Lakan Zh. Nisproverzhenie sub#ekta. Instancija bukvy v bessoznatel'nom, ili Sud'ba razuma posle Frejda // Zh. Lakan; [per. s fr. A. Chernoglazova, M. A. Titovoj]. – M., 1997. – S.148–181.
10. Sartre Zh.-P. Bytie i nichto: Opyt fenomenologicheskoy ontologii / Zh.-P. Sartre. – M.: ACT: Astrel', 2012. – 925 s.
11. Fihte I. G. Opyt novogo izlozhenija naukouchenija // I. G. Fihte. Sochinenija v 2 t. – SPb., 1993. – T.1. – S.547–563.
12. Hajdegger M. Bytie i vremja / M. Hajdegger. – SPb.: Nauka, 2002. – 452 s.

Skyrtyach V. M., PhD, Associate Professor, Department of Philosophy, Socio-Political and Law Sciences at Donbass State Pedagogical University (Ukraine, Slavyansk), Skirtachv5@gmail.com

Conceptualization of the subject and its anthropological consequences

The purpose of the article is to study the basic archaeological provisions regarding the origins of the concept of «subject» and the analysis of the anthropological consequences of its use. The author examines the main strategies of the subject and reveals the semantic horizon, which led to the emergence of the concept of «subject», as well as its further transformation. The logic of the appearance of certain conceptualizations of the subject was restored to clarify the possibility of finding a common basis, common points of contact in the understanding of the subject of classical and post-non-classical philosophy. The main anthropological consequences of its introduction, on what grounds and how it is possible to achieve the return of the subject to philosophical and ideological discourse, are studied. It is proved that in the modern theories of criticism of the subject the physical, collective unconscious and socio-economic definitions are realized. The possibility of forming a new ontology of the subject, which eliminates the opposition to subjectivity and anti-subjectivity, is justified.

Keywords: subject, predicate, object, philosophy, ontology, anthropology, consciousness.

* * *

УДК 101.1:316.77+004.738.5

Страшко І. В.,
кандидат філософських наук, доцент кафедри
романо-германської філології, Національний
педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова
(Україна, Київ), iryna.strashko@gmail.com

БАГАТОПЛАНОВІСТЬ БЛОГУ: ЄДНІСТЬ ТА РОЗМАЇТТЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК

Аналізується специфіка блогів, зокрема на рівні їхнього перетворення у один із способів освоєння людиною суспільної проблематики. Метою публікації є аналіз тенденцій їх використання, виявлення їхніх особливостей, значення та ролі у суспільстві. Існування блогів сьогодні висвітлює кілька смислових напластувань: блог як мова, як діяльність (блогінг), як жанр, навіть як символ дигітальної епохи. Тобто все те, що виявилось прокресленим у блзі з його ступенями «еволюційного» розвитку: від звичайного онлайн-щоденника з відображенням рефлексії автора щодо особистого життя до публічної «промови» у мережі; власне текст і формат блогу як умова засвоєння загальнолюдського досвіду; його існування як цифрової «проекції» часу, що розгортається на тлі соціально-політичного контексту тощо.

Ключові слова: блог, блогер, саморепрезентація, самоідентифікація, комунікація, мова, мережа.

Створення, написання, причини ведення блогів привертають увагу дослідників у сфері лінгвістики, психології, соціології, політології, журналістики, не тільки з позицій вивчення їх застосування, аналізу природи і контенту блогів, їхньої комунікативної, текстової, психологічної, змістовної своєрідності, але й людини, яка веде блог, особливостей прояву її «письмових» ментальних образів у ньому. Серед останніх, релевантних для нашої розвідки, досліджень слід назвати роботи В. М. Гвоздева [2], І. Л. Гудінової [3], О. О. Землякової [5], Н. О. Ілляка [6], О. Ю. Михайлової [8], С. Л. Шевченка [12].

Огляд стану дослідженості проблеми свідчить, з одного боку, про закономірний і стійкий інтерес до даного феномену; з іншого – про наявність дослідницьких прогалин в його вивченні, насамперед з позиції соціально-філософського аналізу, що й зумовлює актуальність його розгляду.

Мета статті – розглянути сутнісні особливості, значення та роль блогів у сучасному суспільстві, проаналізувати тенденції використання останніх.

Під блогами ми розуміємо розміщені на веб-сайті (або його розділі) відкриті записи-пости різного характеру, що характеризуються наявністю гіперпосилань, можливістю коментування і регулярно поповнюються новими у зворотному хронологічному порядку.

Для більш повної конкретизації положень і висновків даної розвідки ми скористалися ресурсами як української (<http://blogosphere.com.ua/>, <http://blog.i.ua/>, <https://blogs.online.ua/>), так і зарубіжної англо- та франкомовної блогосфери (<http://www.canalblog.com/>, <http://www.centerblog.net/blogs>, <http://www.jeffbullas.com/>, <https://blog.flickr.net/en>, <http://unblog.fr/annuaire/>), що не тільки забезпечило тематичний огляд і панорамність функціонування блогів, але й дало змогу концептуально пов'язати їх в єдину картину вияву їхнього різноманіття.

Грунтуючись на існуючих напрацюваннях дослідників та специфіці його існування у мережі, можна окреслити «межі» блогу як основи для його аналізу як феномену, враховуючи різноманіття методичних прийомів і засобів його дослідження, багатоплановість контентного наповнення і винятковість його конверсійних можливостей. Сьогодні можемо стверджувати, що блог «сформувався» у процесі власного становлення: від простої вибірки посилань з закликом автора звернути на них увагу до наявної сьогодні різноманітності форматів (фото-, відео-, аудіо-, мобільні та мікроблоги); від звичайного онлайн-щоденника з відображенням рефлексії автора щодо власної особистості до публічної «промови» у мережі, зокрема на рівні його перетворення у один із способів освоєння людиною суспільної проблематики.

Виходячи з реалій сьогодення, можна оцінити ступінь значущості екзистенції блогу у мережі як відображення органічного поєднання феномена життя і часу буття людини, її переживань, соціокультурної специфіки часу та мовно-комунікативних підстав мислення і спілкування. Тобто у блогах виявляються «закодованими» розгортання самої практики їх ведення у мережі; авторський потенціал блогера, його творчий замисел; «відлуння» мови, як служіння Слова його автору; сама форма блогу як його продуктивний план, який підтримує злиття «життя» реального і мережевого,

віртуального. З цих міркувань блог – спосіб самого процесу створення і написання посту; репрезентації особистості; візуально-тілесного досвіду, коли можна висловлювати думки, послуговуючись клавіатурою, інтерактивним екраном планшетного комп'ютера, або смартфона; а також «світу» людини в умовах інтер-суб'єктивної обумовленості, яка не тільки творить, але читає, коментує та інтерпретує блоги.

Блоги, з їх поліфонічним «багатоголоссям» яскраво відображають різноманіття сучасного інформаційно-насиченого світу. Сам процес ведення блогу, на думку Ю. Є. Зайцевої, є міркуванням у голос, можливістю не тільки подивитися на себе у минулому та сформувати уявлення про себе у майбутньому, але й поглянути на себе з боку [4, с. 107–108]. Дійсно, практика блогінгу (від англ. *blogging*) як бажання звернутися до *Іншого*, давати собі та іншим майже щоденний звіт, прагнучи записати, а отже, прояснити сенс того, що відбувається у особистому житті, житті країни, сьогодні стає одним з різновидів регулярного або епізодичного заняття. Тому, можна сказати, що блог виступає не тільки як засіб конструювання образу *Я*, «переміщеного» у мережу, але й як безпосередній процес самоконструювання, що відбувається спонтанно, тобто передбачає діалектику опосередкованого і безпосереднього, адже блогер контактує не тільки з глобальною аудиторією, але й зі своїм віртуальним, потенційно можливим, «емпіричним» *Я*, з образом, який – поки що – не існує (або й не буде існувати) у реальності, який відображає якусь проекцію «можливої людини» (М. Мамардашвілі). Блог, у такому випадку, можна розглядати як «механізм відбудовування і зміцнення «Я» у віртуальному середовищі» [9, с. 27], що дозволяє розгледіти основну проблему сучасної людини, яка, переконана І. П. Кужелева–Саган, для того, щоб відчувати свою значимість і присутність у реальному світі, потребує постійних комунікацій у мережі [7, с. 274].

На наш погляд, за допомогою спілкування з *Іншим*, блогер намагається знайти себе, виявити свій неповторний, самобутній образ, стати собою, «зібрати» себе з безлічі фрагментів. Він творить наративи особистого характеру з можливістю інтерактивного втручання у них, залишаючи місце для коментарів, бажаючи не просто бути почутим, але й зрозуміти себе за допомогою *Іншого*, знайти чи віднайти свою цілісність. Така діалогічність є реалізацією інформативної та екзистенціальної інтеракції між блогером і потенційною аудиторією, через яку відбувається розуміння між *Я* та *Іншим*, що ґрунтується на декодуванні текстів–постів, у яких вони відкриті один одному не тільки як суб'єкти, але й як унікальні особистості, що представлені завдяки мові. Відповідно, з одного боку, відбувається процес самоідентифікації людини з іншими людьми, соціальними ролями, конкретно професійною діяльністю, адже автор блогу так чи інакше позиціонує себе, як аматор чи професійний блогер, за допомогою певної області інтересів і сфери своїх знань (спосіб життя, розваги, екологія, політика, наука, бізнес – звідси тематична різноманітність блогів). З іншого боку, *Я* є результатом комунікації, що дозволяє людині емпірично досліджувати саму себе, оскільки при написанні тексту посту встановлюється «вербальний» контакт не тільки з локально і темпорально віддаленим читачем, але перш

за все з самим собою, з тим віртуальним індивідом, який ще не існує у реальному житті.

Крім того, безпосередність «розмови» у блогах з необмеженою аудиторією, з усіма відразу, із кожним окремо, створює ілюзію, що немає ні відстані, ні часу. У такій ситуації, блогер, намагаючись найбільш адекватно відобразити свою позицію, зрозуміти не тільки себе, але й співрозмовника, вільно висловлює свої думки, при цьому змінюючи себе, розвиваючи індивідуальні комунікативні здібності для максимально переконливого впливу на аудиторію, піднімаючись, таким чином, на новий «еволюційний» рівень саморозуміння.

Сказане дозволяє інтерпретувати сам людинимірний аспект блогінгу як суперечливу єдність особистісного, буденного, унікального і універсального, коли розповідання буття і його «проживання» стають одним і тим же, інколи, навіть, взаємно заміщуючи один одного. Між тим, одним з найбільших недоліків такої комунікації є те, що у реальності блогерам часто немає про що поговорити [1, с. 125], оскільки вони вже все розповіли і прочитали раніше, у постах. Л. Міхєєва вважає, що ведення блогу стимулює «розпухання» уявного «Я» автора, стає перешкодою для справжнього включення у символічні обміни та становлення мовного суб'єкта [9, с. 29], адже досить часто у ці відносини виявляється залучена вже не стільки реальна людина, яка диверсифікує способи «ресстрації» свого буття, скільки створений нею образ. Тобто, у логіці викладеного, блог набуває ознак симулякру. Разом з тим, антиномія блогів реалізується у поєднанні можливостей створення суб'єктивного простору, виділенні власного *Я*, персоніфікації цього середовища, яке розчиняє людину у його нескінченному просторі, і функцій комунікативної взаємодії, її інтеграції у блогосферне співтовариство.

Ведення блогу є засобом саморозкриття його автора, який реалізується в постах і через пости, з унікальним неповторним голосом, який «озвучує», «вербалізує» основоположні питання людського буття, відтворює, персоніфікує, інтерпретує «смисли», які він відкриває. Його уявлення про мету і сенс буття, про дійсність, способи впливу на неї, про місце людини у суспільстві відображаються в записах–постах, читаність яких залежить від його здатності знайти вірну і яскраву форму втілення ідеї мови. Особливості світосприйняття, фрагменти національної картини світу, своєрідність мовної свідомості проступають через відібрані блогером висловлювання, виявляючи нові інтерпретаційно–сміслові межі прояву *Я*. Отже написання, читання, коментування блогів – це не тільки звернення до людини, але й до мови в її антропоцентричній складовій. Можна сказати, що використання узуально–стилістичних засобів, жаргонізмів, сленгу, ненормативної лексики (що створює ефект живої діалогічної мови), є специфічним функціонально–смісловим віддзеркаленням особистості, яка, за допомогою клавіатури, продукує різноманітність своїх «Я». Вони зливаються у блозі, посилюючись подвійним прочитанням – відтворенням, декодуванням блогу його читачами. Тобто можливості як автора–блогера, через особливості вживаної стилістики, форми і ступеня кодування інформації, у тому числі на рівні рефлексії, так і читача можуть істотно змінювати розуміння суті. Блог не тільки здатний спровокувати рефлексію щодо

обізнаності самого автора тексту, його суб'єктивності у сприйнятті інформації, тенденційності її подання та трактування (а інколи й навмисного її спотворення), але й передавати процес відображення реального часу за допомогою мови, процес переживання людиною свого буття. Передаючи динаміку становлення і розвитку авторської самосвідомості, блогінг дозволяє авторам переосмислювати навколишню дійсність, формувати культурний простір повсякденного світу. Крім того, засвоєння пережитого, опис подій, історій, актуалізація звичних, рутинних процесів та явищ, що зустрічаються у соціальній повсякденності, погляд з іншої точки зору, інколи зовсім несподіваної, дозволяють відкрити в ній нові аспекти, формують оригінальне бачення, нове знання у читачів таких блогів.

Поза тим, з метою залучення аудиторії, привернення уваги до своїх блогів, автори вдаються до різних засобів, насичуючи текст картинками, графічними символами експресивізації, емотиконами, медіаконтентом, які не тільки сприяють адекватній смисловій інтерпретації інтенцій автора, але й набувають естетичного значення. Можна стверджувати, що текст, зображення, графіка, відео та аудіо, пов'язані в єдине ціле, розширюють поняття блогу до певного семіотичного концепту, який включає його візуальний образ у статичному і динамічному виконанні. У порівнянні зі статичним текстом блог рухливий, але, водночас, він і стійкий, оскільки форма втілення – текст, що є його частиною, – фіксує певну подію людського буття.

Простежується паралель між блогами і традиційними мемуарами, оскільки спогади, історичні, біографічні факти та деталі, якими часто рясніють блоги, дозволяють простежити авторське розуміння певного проміжку часу, його спроби не тільки усвідомити ці події, але й осягнути своє місце в них, співвіднести рівень відповідності його соціально-значущих очікувань з тими, що зреалізувалися у реальному житті. Крім того, з одного боку, блоги фіксують інформацію про минуле, виступаючи засобом концептуалізації історичного досвіду (конкретної особистості, країни, суспільства, як певний багаж досвіду, адже репрезентація/само-репрезентація невід'ємна, неподільна від того, що репрезентується), хронікою життя суспільства певного періоду, а, отже, є його відображенням, а, з іншого – вони є частиною та, одночасно, «залишком» того часу, коли вони з'явилися.

Багатогранність блогів доповнюється іншим вектором їх застосування – освітня сфера. З огляду на те, що дана проблематика порушувалася в попередніх публікаціях [10; 11], ми не будемо на ній детально зупинятися. Ми переконані в тому, що практика ведення блогу (особливо мовою, що вивчається) слугує розширенню дидактичного простору і часу, конструюванню комунікативного середовища; дозволяє забезпечити суб'єктивну освіту продуктивною мовною практикою та створити пролонгований комунікативний процес.

Сьогодні ведення блогу розглядається як спосіб формування демократії за межами засобів масової інформації [13], інструмент для висвітлення соціально значущих фактів [2], комунікаційний інструмент медіаосвіти [6], його політико-аксіологічний вимір [8] та ін. Дійсно, соціальний резонанс окремих постів дозволяє

допустити перехід блогу на інший, ідеологічний рівень, навіть з можливим взаємозаміщенням складових таких дефініцій, як «громадська думка», «громадянська позиція», «суспільна свідомість» тощо. Адже блоги, як текстові проєкції сьогодення в мережі, характеризуються значними онто-гносеологічними можливостями як на рівні коментаря до них (здатного спровокувати дискусію, сприяючи зростанню інтересу, активності та поінформованості читачів, формуванню громадської свідомості, громадянської позиції), так і виокремлення їх ідейної самості як елемента політичної участі, смислового ґрунту формування свідомості суспільства, що виразно прослідковується на прикладі блогів політичних діячів, журналістів, оглядачів. Це нерідко призводить до переростання не тільки рамок авторського задуму, але набуття блогом нового смислового статусу – ідеологічного «важеля», що адаптує результати «письмової» діяльності блогера в мережі, завдаючи, таким чином, прямого впливу на волю індивідів, груп, мас.

Специфічність блогу, який передбачає свободу самовираження, демократичність спілкування, можливість зворотного зв'язку, виявилася надзвичайно затребуваною й в бізнес-комунікації. Корпоративний блог є частиною діяльності компанії, що забезпечує її самоідентифікацію, позиціонування її, бренду, послуг у свідомості різноманітних адресатів [5, с. 6]. Як продукт комунікативної взаємодії людей зі спільними професійно-ціннісними установками, корпоративний блог виступає тією «призмою», через яку розглядається, оцінюється і вивчається діяльність кожного її члена, ступінь його включення у певну групу. Він містить прагматично релевантну інформацію і переслідує певні цілі – просування продукту, посилення споживчої філософії, яка досить часто ґрунтується на нав'язаних патернах поведінки, ціннісних установках тощо.

Таким чином, розширюючи з плином часу виявлення імпліцитних та експліцитних мовних, психологічних, культурних, структурних, семантичних та інших параметрів, блог дозволяє вести мову не тільки про мотиви його створення, написання, дискурсивні його характеристики, особливості авторського «голосу», але й про візуалізацію інформації та знання на екрані стаціонарного або планшетного комп'ютера, мобільного телефону, смартфона, що, у кінцевому рахунку, зводиться до єдиного концептуального цілого, чим і є блог.

Можна констатувати, що у сучасних умовах блог знаменує значні трансформації у його використанні, яке стає масовим; акумулює в собі комунікативні, аудіально-візуальні, інформативні, розважальні характеристики прояву реальності. Він виступає як динамічний авторський «проект», існування якого сьогодні висвітлює кілька смислових напластунків: блог як мова, як діяльність (блогінг), як жанр, навіть як символ дигітальної епохи. Тобто все те, що виявилось прокресленим у блогі з його ступенями формального визрівання: комунікативний характер передавання інформації, реалізація бажання автора самовиразитися; власне текст і формат блогу як умова засвоєння загальнолюдського досвіду; його існування як цифрової «проєкції» часу, що розгортається на тлі соціально-політичного контексту тощо. Надаючи неабияких можливостей задоволення комунікативних, пізнавальних,

естетичних потреб людини, блог допомагає їй освоювати дійсність, відкриваючи у ній нові теми та відшукуючи нестандартні способи їх «екранного» втілення.

Список використаних джерел

1. Волохонский В. Л. Психологические механизмы и основания классификации блогов [Электронный ресурс] // Личность и межличностное взаимодействие в сети Internet. Блоги: новая реальность / Под ред. Волохонского В. Л., Зайцевой Ю. Е., Соколова М. М. – СПб.: Издательство СПбГУ. – 2006. – С.117–131. – Режим доступа: <http://volokhonsky.ru/internet/volokhonsky.pdf> (дата звернення: 17.03.2014).
2. Гвоздев В. М. Роль аудиторії та журналістів у функціонуванні громадянської журналістики / В. М. Гвоздев // Наукові записки Інституту журналістики. – 2013. – №53. – С.156–160.
3. Гудінова І. Л. Блог–блогер–блогосфера в психологічних дослідженнях / І. Л. Гудінова // Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. – 2011. – Т.7. – №2. – С.235–248.
4. Зайцева Ю. Е. Роль ведення інтернет–дневника в становленні індивідуальності [Електронний ресурс] / В. Л. Волохонский, Ю. Е. Зайцева, М. М. Соколов // Личность и межличностное взаимодействие в сети Internet. Блоги: новая реальность: сборник статей. – СПб., 2006. – С.104–117. – Режим доступа: <http://volokhonsky.ru/internet/zaytseva.pdf> (дата звернення: 17.03.2016).
5. Землякова О. О. Лінгвостилістичні характеристики жанру англомовного корпоративного блогу [Текст]: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / О. О. Землякова; Харк. нац. ун–т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2010. – 20 с.
6. Іллюк Н. О. Блогосфера як прояв «Громадянської» («Громадської», «Народної») журналістики / Н. О. Іллюк // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Филология. Социальные коммуникации». – Т.25 (64), №4, Ч.1. – Симферополь, 2012. – С.223–229.
7. Кужелева–Саган И. П. «Реперные точки» междисциплинарной рефлексии по проблематике влияния новых медиа на сознание и поведение молодежи / И. П. Кужелева–Саган // Філософія освіти. Philosophy of Education: науковий журнал. – 2013. – №1 (12). – С.224–278.
8. Михайлова О. Ю. Громадянська ідентичність у дискурсі української блогосфери (2005–2015 рр.): політико–аксіологічний вимір [Текст]: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.03 / О. Ю. Михайлова; Нац. пед. ун–т ім. М. П. Драгоманова. – Київ, 2016. – 19 с.
9. Міхеєва Л. Психоаналітичні аспекти авторепрезентації в блогах / Л. Міхеєва // Digital Icons: Studie in Russian, Eurasian and Central European New Media. – 2009. – Т.1. – №2. – С.27–36.
10. Страшко І. В. Блогосфера як новий простір соціокультурної комунікації у сфері мовної освіти / І. В. Страшко // Гілея: науковий вісник. – 2015. – №101 (10). – С.400–404.
11. Страшко І. В. Ціннісно–виховний аспект блогінгу в сучасній мовній освіті / І. В. Страшко // Гілея: науковий вісник. – 2016. – №104 (1). – С.146–150.
12. Шевченко С. Л. «Українська блогосфера як дзеркало соціокультурних процесів (Результати дослідження користувачів «Живого Журналу») / С. Л. Шевченко // Вісник Львівського університету Серія соціологічна. – Львів, 2010. – Вип.4. – С.37–52.
13. Nardi B. A. Why we blog [Електронний ресурс] / B. A. Nardi, D. J. Schiano, M. Gumbrecht, L. Swartz // Communications of the ACM. – 2004. – Vol.47. – №12. – P.41–46. – Режим доступа: http://psych.stanford.edu/~mgumbrec/Why_We_Blog.pdf (дата звернення: 27.12.2015).

References

1. Volokhonskij V. L. Psihologicheskie mehanizmy i osnovnaja klassifikacija blogov [Elektronnyj resurs] // Lichnost' i mezlichnostnoe vzaimodejstvie v seti Internet. Blogi: novaja real'nost' / Pod red. Volokhonskogo V. L., Zajcevoj Ju. E., Sokolova M. M. – SPb.: Izdatel'stvo SPbGU. – 2006. – S.117–131. – Rezhym dostupu: <http://volokhonsky.ru/internet/volokhonsky.pdf> (data zvernennja: 17.03.2014).
2. Gvozdjev V. M. Rol' audytorii ta zhurnalistiv u funkcionuvanni gromadjans'koi' zhurnalistyky / V. M. Gvozdjev // Naukovi zapyski Instytutu zhurnalistyky. – 2013. – №53. – S.156–160.
3. Gudinova I. L. Blog–blogger–blogosfera v psihologichnyh doslidzhennjah / I. L. Gudinova // Aktual'ni problemy psihologii': Zbirnyk naukovykh prac' Instytutu psihologii' imeni G. S. Kostjuka NAPPN Ukraїny. – 2011. – Т.7. – №2. – S.235–248.

4. Zajceva Ju. E. Rol' vedenija internet–dnevniku v stanovlenii individual'nosti [Elektronnyj resurs] / V. L. Volokhonskij, Ju. E. Zajceva, M. M. Sokolov // Lichnost' i mezlichnostnoe vzaimodejstvie v seti Internet. Blogi: novaja real'nost': sbornik statej. – SPb., 2006. – S.104–117. – Rezhym dostupu: <http://volokhonsky.ru/internet/zaytseva.pdf> (data zvernennja: 17.03.2016).
5. Zemljakova O. O. Lingvostylistychni harakterystyky zhanru anglomovnogo korporatyvnogo blogu [Tekst]: avtoref. dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.04 / O. O. Zemljakova; Hark. nac. un–t im. V. N. Karazina. – H., 2010. – 20 s.
6. Illjuk N. O. Blogosfera jak projav «Gromadjans'koi'» («Gromads'koi'», «Narodnoi'») zhurnalistyky / N. O. Illjuk // Uchenye zapiski Tavricheskogo nacional'nogo universiteta im. V. I. Verнадского. Serija «Filologija. Social'nye komunikacii». – Т.25 (64), №4, Ch.1. – Simferopol', 2012. – S.223–229.
7. Kuzheleva–Sagan I. P. «Repemnye točki» mezhdisciplinamoj refleksii po problematike vlijaniya novyh media na soznanie i povedenie molodezhi / I. P. Kuzheleva–Sagan // Filosofija osvity. Philosophy of Education: naukovyj zhurnal. – 2013. – №1 (12). – S.224–278.
8. Myhajlova O. Ju. Gromadjans'ka identychnist' u dyskursi ukrai'ns'koi' blogosfery (2005–2015 rr.): polityko–aksiologichnyj vymir [Tekst]: avtoref. dys. ... kand. polit. nauk: 23.00.03 / O. Ju. Myhajlova; Naц. ped. un–t im. M. P. Dragomanova. – Kyї'v, 2016. – 19 s.
9. Miheeva L. Psihoanaliticheskie aspekty avtoreprezentacii v bloge / L. Miheeva // Digital Icons: Studie in Russian, Eurasian and Central European New Media. – 2009. – Т.1. – №2. – S.27–36.
10. Strashko I. V. Blogosfera jak novyj prostir sociokul'turnoi' komunikacii' u sferi movnoi' osvity / I. V. Strashko // Gileja: naukovyj visnyk. – 2015. – №101 (10). – S.400–404.
11. Strashko I. V. Cinnisno–vyhovnyj aspekt blogingu v suchasnij movnij osviti / I. V. Strashko // Gileja: naukovyj visnyk. – 2016. – №104 (1). – S.146–150.
12. Shevchenko S. L. «Ukraїns'ka blogosfera jak dzerkalo sociokul'turnykh procesiv (Rezultaty doslidzhennja korystuvachiv «Zhyvogo Zhurnalu») / S. L. Shevchenko // Visnyk L'viv's'kogo universytetu Serija sociologichna. – L'viv, 2010. – Vyp.4. – S.37–52.
13. Nardi B. A. Why we blog [Elektronnyj resurs] / B. A. Nardi, D. J. Schiano, M. Gumbrecht, L. Swartz // Communications of the ACM. – 2004. – Vol.47. – №12. – P.41–46. – Rezhym dostupu: http://psych.stanford.edu/~mgumbrec/Why_We_Blog.pdf (data zvernennja: 27.12.2015).

Strashko I. V., PhD of Philosophy, Associate Professor,
Department of Romance and Germanic Philology
National Pedagogical Dragomanov University
(Ukraine, Kyiv), iryna.strashko@gmail.com

Blog diversity: unity and variety of its functional characteristics

The paper explores blogs specifics, in terms of their transformation into one of the ways of comprehending social reality and reacting to it. The purpose of the article is to analyze trends in blogs use, and to identify their peculiarities, value, and role in contemporary society. Blog existence highlights several layers: blog as a language, as an activity (blogging), as a genre, as a symbol of the digital age. Everything that was revealed with its stages of «evolutionary» development: from the typical online diary, which reflects author's thoughts on personal life to the public «speech» in the network; a text itself and its format as a condition for assimilation of the common human experience; its existence as a digital «reflection» of time, unfolding on socio-political background.

Keywords: blog, blogger, self–presentation, self–identification, communication, language, network.

* * *

УДК 342.1:327.39

Субботін В. М.,
директор Державного підприємства
«Головний навчально–методичний центр Держпраці»
(Україна, Київ), lepan@ukr.net

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІ І ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНИХ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛЬНОЇ ІНСТИТУАЛІЗАЦІЇ

Досліджуються процеси суспільних трансформацій та соціальної інтеграції в сучасних розвинутих індустріальних системах, історичні трансформації суспільств в умовах глобалізаційних змін.

Аналізуються світоглядні, економічні, політичні тенденції та перспективи і форми їхнього подальшого розвитку. Досліджена специфіка стратегій